

Ένα κάθε μήνα

Άγαπητοί μου Ένορίτες,

Όλοι πλέον τό βλέπουμε καί τό όμολογοϋμε ότι, ή γενική κατάσταση τής έλλαδικής κοινωνίας όδεϋει σταθερά πρός τό χειρότερο. Κάποιοι, από δεκαετίες πρίν, έβλεπαν καί έκρουαν τόν κώδωνα τοϋ κινδύνου, ίσως καί άλλαζε αϋτή ή πορεία πρός τήν καταστροφή. Γι' αϋτούς, έλεγαν ότι, κινδυνολογοϋσαν. Φοβοϋμαι ότι ή κατάσταση έχει ξεφύγει, καί μέ ήμίμετρα καί «άσπιρίνες» δέν είναι δυνατόν νά γιατρευτεί. **Χρειάζονται δραστικά μέτρα, χρειάζεται ζωντανή αντίδραση, χρειάζεται επανάσταση.**

Τή μία στιγμή, όμως, λέμε αϋτά καί τήν έπομένη, σάν τά ψόφια ψάρια παρασυρόμαστε από τό κοσμικό ρεϋμα καί ζοϋμε όπως όλοι οί σύγχρονοί μας. Αϋτό πού χαρακτηρίζει τή σημερινή έλλαδική κοινωνία είναι **μία ταχύτατη αποστασιοποίηση από ό, τι έχει σχέση μέ τή λογική, μέ τίς άξίες, μέ τά ιδανικά, μέ τό ήθος, μέ τόν άληθινό Θεό**. Είναι πολλά χρόνια πού κάποιοι εργάζονται έναντίον τοϋ πιστοϋ λαοϋ, κάνοντας πλύση έγκεφάλου τών νεοελλήνων. **Υποβάθμισαν** τόν ήρωισμό τών ήρώων μας. **Γελοιοποίησαν** τά ιδανικά τής φυλής μας. **Σμίκρυναν** τίς άξίες μας. **Αποϊεροποίησαν** τά ιερά καί τά όσια τοϋ λαοϋ μας. **Λοιδόρησαν** τήν ήθική ζωή τών ανθρώπων. **Ερμήνευσαν** ύλιστικά τήν ιστορία τοϋ έθνους μας. **Ανέμιξαν** καλό καί κακό, σωστό καί λάθος, μαϋρο καί άσπρο. **Αφήρεσαν** λίγο – λίγο τήν πίστη στόν Άληθινό Θεό.

Καί άφοϋ τά χάσαμε όλα αϋτά, άμαχητί, **μås πρόσφεραν ένα ύλιστικό – κοσμικό πνεϋμα** χωρίς ήθος, άξίες καί ιδανικά, χωρίς δυναμισμό. Μås έκαναν άβουλους καί άνίκανους νά διεκδικήσουμε άκόμη καί τά δίκαιά μας, μås νάρκωσαν, μås όδήγησαν στή διαστροφικότητα, μås προτείνουν νά πιστεύουμε στά άστρα, στά χαρτιά, στήν τύχη, στόν έαϋτό μας, στόν Σατανά ή νά μήν πιστεύουμε τίποτα!

Μετά από όλα αϋτά, φθάσαμε σ' αϋτό τό σημείο πού είμαστε σήμερα. Άδύναμοι καί άνήμποροι καί άβουλοι καί έρμαιια, χωρίς καμμία προοπτική καί έλπίδα...

Καί όμως, άγαπητοί μου! Η κατάσταση μπορεί νά αλλάξει! Μπορεί νά αλλάξει μόνο μέ μία επανάσταση. Άσφαλώς όχι μέ κοσμική έννοια οϋτε μέ ένδοκοσμικά μέσα καί τρόπους. Τό κοσμικό κακό, πού μås συνθλίβει, είναι σχεδόν άνίκητο, καί δέν είναι δυνατόν νά νικηθεί μέ

κοσμικά πολεμοφόδια. Έχει ριζώσει βαθειά μέσα σέ όλους καί σέ όλα. **Τό κακό δέν νικιέται μέ τό κακό.** Ὁ φόνος δέν νικιέται μέ τό φόνο, ἡ κλεψιά μέ τήν κλεψιά, τό ψέμα μέ τό ψέμα, ἡ ἀδικία μέ τήν ἀδικία, ὁ ἐγωισμός μέ τόν ἐγωισμό... Πίσω ἀπό τό κάθε κακό, πίσω ἀπό τό κάθε πάθος εὑρίσκεται ὁ ὑποκινητής του, πού εἶναι πάντοτε ἕνας διάβολος.

Κάποτε, ἀπαντώντας ὁ Ἰησοῦς Χριστός σέ μία κατηγορία ἐναντίον του, εἶπε: **«Ὁ Σατανᾶς δέν διώχνει τόν Σατανᾶ. Ἄν τό ἔκανε αὐτό, ἡ ἐξουσία του (ὅση ἔχει) θά εἶχε ἐξαφανισθεῖ. Μόνο κάποιος δυνατότερος μπορεῖ νά τόν νικήσει, καί αὐτός εἶμαι ἐγώ».** (Ματθ. ΙΒ΄ 24-37, Μάρκ. Γ΄ 22-29, Λουκ. ΙΑ΄ 14-26). Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἐπίσης, μᾶς λέγει κάτι πολύ σπουδαῖο καί ἐνδιαφέρον: **«Μή νικῶ ὑπό τοῦ κακοῦ, ἀλλά νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τό κακόν».** (Ρωμ. ΙΒ΄ 21) Δηλαδή, «μή νικιέσαι ἀπό τό κακό, ἀλλά νά νικᾷς τό κακό διά τοῦ ἀγαθοῦ».

Ἄρα τό κακό νικιέται! Καί νικιέται ἀπό τό ἀγαθό! Τό ἀγαθό, ὅμως, δέν εἶναι μία ιδέα, δέν εἶναι ἕνα φιλοσοφικό μέγεθος, δέν εἶναι κάτι, ἀλλά **εἶναι Κάποιος!** Εἶναι ὁ Ἅγιος Τριαδικός Θεός. Εἶναι ὁ λόγος του, εἶναι ἡ τήρηση τοῦ λόγου του. Καί ὅταν κάποιος πιστεύει στόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό καί τηρεῖ τόν λόγο του, τότε γίνεται δυνατός, γίνεται παντοδύναμος!

Μήν πεί κανείς ὅτι ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ εἶναι δύσκολο πράγμα. Τόν διαψεύδει ἡ ἴδια ἡ Ἀγία Γραφή, ὅταν λέγει ὅτι, **«αἱ ἐντολαί τοῦ Θεοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν».** (Α΄ Ἰωάνν. Ε΄ 3) καί συνεχίζει **«πάν τό γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τόν κόσμον καί αὕτη ἐστίν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τόν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν».** «Κάθε ἕνας πού γεννιέται ἀπό τόν Θεό, νικάει τόν κόσμο. Καί αὕτη εἶναι ἡ δύναμη, πού νίκησε τόν κόσμο, ἡ πίστη μας. Ἡ πίστη ὅτι, ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἔμπρακτη πίστη. Ἡ πραγματοποίηση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ!

Αὕτη εἶναι ἡ ἀληθινή ἐπανάσταση ἐναντίον τῶν ἐπιθέσεων τοῦ ὑποταγμένου στόν πονηρό κόσμου!

Νά ἔχουμε πίστη στόν ἀληθινό Θεό καί νά τηροῦμε τό θέλημά του!

Ἀγαπητοί μου, ἀρκετά **ἀκοῦμε** τόν κόσμο. Ἀρκετά **συμπορευόμαστε** μέ τόν κόσμο. Ἀρκετά **ἀποστατήσαμε** ἀπό τόν ἀληθινό, τόν πανάγαθο, τόν φιλόανθρωπο Ἅγιο Τριαδικό Θεό καί τόν Ἰησοῦ Χριστό. **Ὁ τρόπος τῆς ζωῆς μας ἔχει γίνει δαιμονικός, ἀντίθεος, παράλογος, διεστραμμένος, ἀφύσικος, καί ἔχει καταντήσει καταστροφικός!** Εἶναι **καιρός νά ἐπιστρέψουμε** στόν ἀληθινό Θεό! Εἶναι **καιρός νά ἀπελευθερωθοῦμε** ἀπό τά πνιγηρά δεσμά τοῦ κόσμου. **Μποροῦμε!!!**

Ὁ ἅγιος ἀπόστολος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος, ἀπὸ αἰῶνες βροντοφωνάζει: **«ὑποτάγητε τῷ Θεῷ. Ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν»**. (Ἰάκ. Δ' 7-10) «ὑποταχθεῖτε στὸν Θεό. Ἀντισταθεῖτε στὸν διάβολο καὶ θὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ σᾶς. Πλησιάστε τὸν Θεό καὶ θὰ σᾶς πλησιάσει. Καθαρίστε τὰ χέρια σας, ὦ ἁμαρτωλοί, ἐξαγνίστε τίς καρδιές σας. Συντριβήτε καὶ πενθήσετε καὶ κλαύσετε. Τό γέλιο σας ἄς μετατραπεῖ σέ πένθος καὶ ἡ χαρά σας σέ κατήφεια. Ταπεινωθεῖτε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ θὰ σᾶς ὑψώσει».

Ἡ ἐπανάσταση πού καλούμαστε νὰ κάνουμε εἶναι νὰ ὑποταχθοῦμε στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, εἶναι νὰ μετανοήσουμε.

Μόνο μέ τὴν **προσωπικὴ μετάνοια** θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀλλαγὴ στὴν κοινωνία.

Ἡ μετάνοια ἦταν τό διάγγελμα τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης,
ἡ μετάνοια ἦταν τό πρῶτο κήρυγμα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου,
ἡ μετάνοια ἦταν τό ἀρχικὸ κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἡ μετάνοια ἦταν ὁ τρόπος ζωῆς τῶν πρώτων Χριστιανῶν, πού ἐδραίωσε τὴν Ἐκκλησία στὴν οἰκουμένη!

Ἡ μετάνοια διορθώνει τοὺς ἀνθρώπους,
ἡ μετάνοια ἐξαγιάζει τίς κοινωνίες,
ἡ μετάνοια μεταβάλλει τὸν κόσμο σέ Ἐκκλησία, σέ Βασιλεία Θεοῦ!
Ἄν θέλουμε, ἀγαπητοί μου, νὰ ἰδοῦμε μέρες καλύτερες καὶ φεύγοντας ἀπ' αὐτόν τὸν πρόσκαιρο κόσμο νὰ βρεθοῦμε στὴν οὐράνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, **μὴ βραδυποροῦμε**.

Ἄμεσα νὰ ἐπαναστατήσουμε,
μέ ἀγάπη νὰ ὑποταχθοῦμε στὸν Ἅγιο Τριαδικό Θεό καὶ
μέ ἀνδρεία καὶ θάρρος νὰ ἀντισταθοῦμε στὸν Διάβολο καὶ στὸν
κόσμο.

Καὶ θὰ νικήσουμε, ἐπειδὴ εἴμαστε μέ τὸν Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀσύγκριτα ἰσχυρότερος ἀπ' τὸν Διάβολο. **«Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τέκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ»**. (Α' Ἰωάνν. Δ' 4)

Μέ κάθε εὐχὴ καὶ εὐλογία,
γιά ἀνδρεία ἐπανάσταση καὶ θαρραλέα ἀντίσταση
ὁ πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου